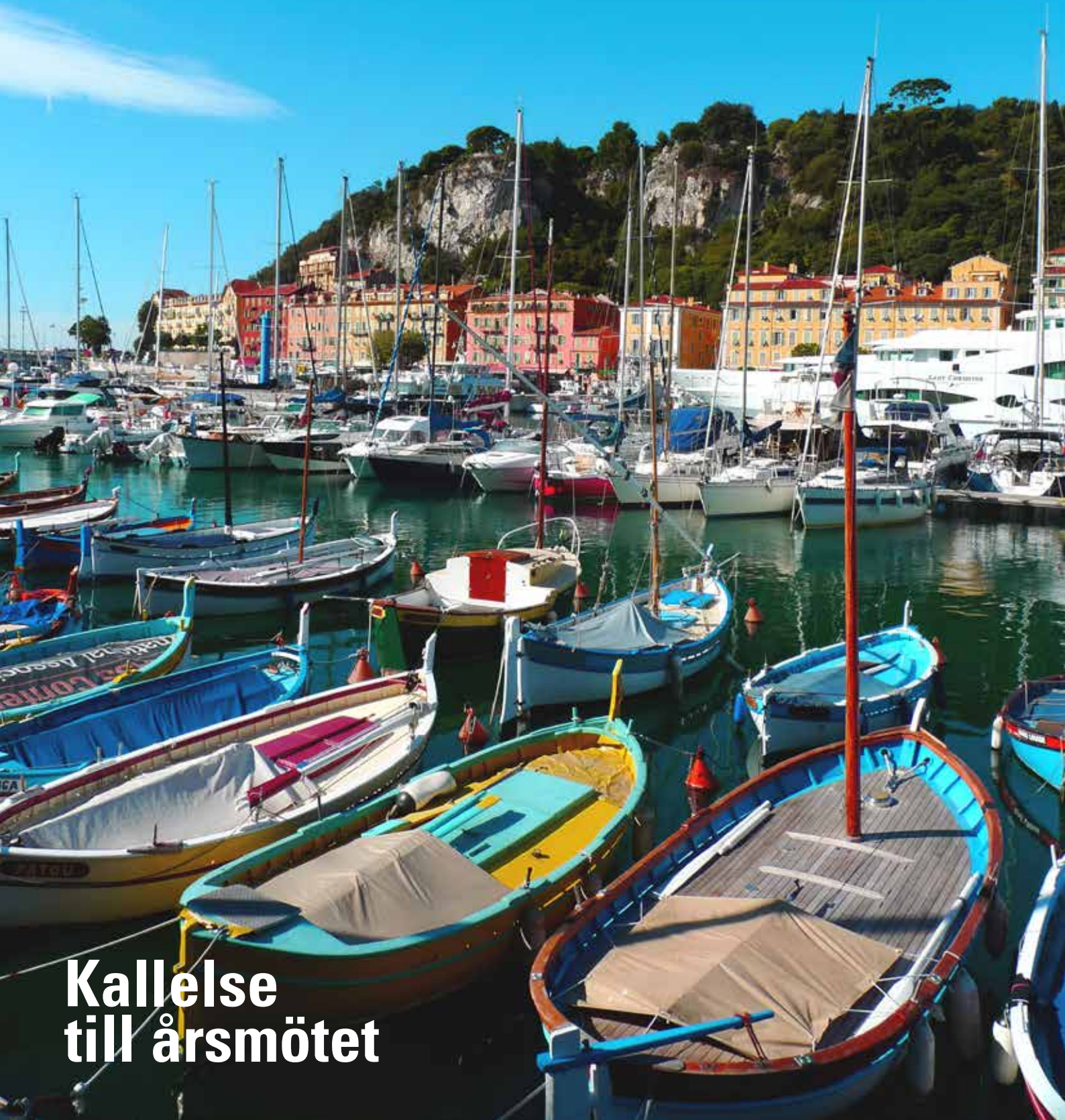

ODYSSÉ

SVENSKA KRYSSARKLUBBENS MEDELHAVSSEGLARE — nr 3/2017

**Kallelse
till årsmötet**

En pärla vid Irländska sjön

TEXT och BILD: HÅKAN LANDBERG

Irländska sjön är kanske inte med i listan över världens bästa cruisingvatten. Men Isle of Man och Dublin ligger där och på östra sidan hittar man Anglesey och Menai Strait.

Vi besökte det senare 2015 på väg söderut.

Beaumaris, en rafyllid ankringsplats efter en stormig natt.

Sommaren 2015 seglade vi i Skottland och runt England hem. Vi har i en tidigare artikel beskrivit några pärlor i sydvästra England. Sist i den artikeln gjorde vi lite reklam för Caernarfon som vi gärna vill berätta lite mer om nu. Den delen av vår resa gick i vatten som kanske inte är så välkända för svenska seglare.

Vi lämnar Skottland från Troon, halvvägs upp i Firth of Clyde. Går upp klockan fyra och ut mellan pirarna i gryningen. Motorgång i svag vind ned mot The North Channel, sundet mellan Skottland och Nordirland. Passerar den ensamma ön Craig som ligger mitt i havet, nästan 400 m hög och utan hamn, men med mycket fåglar. Väl framme i The North Channel blir det solsken och medvind och gennakern ger oss bra fart söderut.

En gungig resa

Vinden vrider med och friskar så vi övergår till att länsa för spirad foca mot Isle of Man. Tanken var att gå in i Peel men vi är lite sena och måste räkna med vänteböj utanför tills nästa högvatten innan vi kan gå in i hamnen.

Väderprognosen är också sådan att vi kanske skulle "fastna" i Peel medan vinden friskar i från fel håll. Vi väljer då att i stället att slöra vidare söderut. Vi får tilltagande vind och ökande sjö under natten. Det blir en gungig resa där det stundtals handlar mer om att ligga kvar i kojen än att sova.

Ser värre ut än det är

Efter en gipp närmar vi oss Anglesey i gryningen. För att inte komma för tidigt har vi rullat in en hel del för att hålla nere farten. Hård pålandsvind och ganska smalt och grunt inlopp till Menaisundet.

Man blir ju lite orolig men enligt seglingsguiden ser det värre ut än vad det är. Vi har högvatten och därmed lite bredare marginaler så vi fortsätter.

Om det var hög sjö innan så blev det inte bättre när vi närmar oss land och det grundar upp. Så småningom rundar vi fyren vid Trwyn Du och kommer in i såväl sjö- som vindlä. Vilken underbar känsla!

På smult vatten

Sundet innanför Anglesey är knappt 20 nm långt och erbjuder skyddade vatten. Ett populärt ställe med mycket vattensport i olika former.

Vi seglar några sjömil söderut på smult vatten till Beaumaris där vi hittar en ledig boj vid åttatiden. Efter att ha sovit några timmar i lugn och ro vid bojen blir det lunch.

Framför oss i Menai Strait ligger en smal grund och ström passage som kallas The Swellies. Området avgränsas av en bro i var ända.

Råd för nybörjare

Enligt seglingsbeskrivningen bör man som nybörjare passera första bron två timmar

och 15 minuter före högvatten i Liverpool. Då har man lagom motström och stigande vatten, dvs alla förutsättningar att komma loss om man skulle gå på.

Vi försöker göra som de säger och lämnar bojen vid tvåtiden. Puttrar västerut i sundet och möter ett helt fält av söndagskappseglande båtar.

Med tungan rätt i mun och full koll på ens linjer och prickar kommer vi genom The Swellies utan problem. Fortsätter sedan vidare till Caernarfon. Timingen stämmer och vi kan gå in i hamnbassängen.

Inloppet är bara öppet några timmar kring högvatten. Resten av tiden stängs det av en lucka som håller vattnet inne medan det blir betydligt lägre på utsidan. Hamnvakten Mike är mycket hjälpsam och tipsar om allt från matvaruaffärer till turistattraktioner.

Säte för regenten

Caernarfon (uttalas kær'nɑ:rvøn) är en fin medeltida stad där alla prinsar av Wales har installerats sedan 1300-talet, senast prins Charles 1969.

Caernarfon slott, vid mynningen av Seiont floden, är kanske den mest kända av Wales slott. Det började byggas 1283 som det sista kapitlet i erövringen av Wales. Slottet byggdes inte bara som ett militärt fäste utan också som ett säte för regering och regent.

Gamla stan är omgiven av sin gamla stadsmur. Här hittar man vindlande gator

och gränder med småaffärer och det sedvanliga utbudet av kaféer, restauranger och pubar. The Black Boy Inn erbjöd hungriga seglare god ale och utsökt mat i rejäla portioner.

Spårbunden utflykt

Håkan har influensa och ligger mest utslagen i kojn medan besättningen får roa sig på egen hand. Efter några dagar har sjuklingen repat sig så pass att han klarar enkla utflykter.

Det blir en trevlig tur med den gamla småspåriga järnvägen "Wales Highland Railway" till Porthmadog. Vi åker ståndsmissigt i första klass där vi har sällskap av några järnvägsentusiaster som gärna berättar om såväl den bana vi åker som andra i trakten.

Järnvägen, som är 40 km lång, slingrar sig upp genom ett vackert landskap i grevskapet Gwynedd. Det går inte så fort och man har gott om tid att njuta vyerna.

Snowdonia gömmer sig bland molnen men lär kunna ses från tåget klara dagar. Järnvägen byggdes ursprungligen för att frakta skiffer men blev vad vi förstär aldrig riktigt lönsam. Nu drivs den, som så många andra, i stor utsträckning av entusiaster och frivilliga.

Billigare och snabbare – men...

Så småningom bär det utför igen ned till ändstationen i Porthmadog där tidvattnet är på väg in. Vi njuter en publunch och tar sedan buss tillbaka till Caernarfon – betydligt billigare och snabbare än tåget men inte alls samma känsla.

En mycket lyckad dag avslutas med att vår vän Anders bjuder på avskedsmiddag på The Black Boy Inn. Jättegoda mat och jättemycket.

Vid lunchtid dagen efter vinkar vi av Anders som ska ta "vanligt tåg" till sitt flyg från London.

Men först ska vi städa

Nu ska vi segla hem själva. 1400 nm, vår längsta segling tillsammans hitintills. Äventyret inleds med "städdag". Tvätten lämnas hos en snäll gammal tant som tvättar för nästan inga pengar alls.

Vi stuvar runt i båten och lägger undan sådant vi inte längre behöver. Biltemas vakuumpåsar är jättebra till extra täcken, kudde mm. Vi handlar och torkar ur båten. På kvällen bjuder vi ner båtgrannarna Susan och Matthew. Det blir trevligt samtal och flera bra tips inför Engelska kanalen.

Skiftande verklighet

Efter frukost går vi till Mike i hamntornet, betalar och får tips inför passagen av de stora sandbankarna på vägen ut. Det gäller som vanligt att tajma tidvattnet.

Sanden flyttar sig hela tiden och vi får en skiss över senaste placeringen av de numrerade bojar som leder ut. De visar sig ligga på helt andra ställen än var vår plotter (med uppdaterat sjökort) visar. Förutom bojarna som ständigt flyttas var Imray:s "båtsportkort" nr 2700 mycket bra för dessa vatten.

Bra fart över grund

Efter dusch och vattentankning bär det av. Med åtta-nio knop över grund i medströmmen går det undan och man får räkna bojarna noga.

I gott väder är det säkert inga problem att angöra från söder men man bör nog anropa hamnvakten och kolla upp var första bojen ligger så att man kan följa dem därifrån. När vi gick ut låg de så tätt att man såg minst en boj framåt.

Allt gick bra mellan sandbankarna och vi kan så småningom lägga oss på kurs söderut. Slör med god fart i fin nordvästlig vind.

Fyren Trwyn Du vid norra inloppet till Menai Strait, ca 15 m/s pålandsvind.

Men såg den glädje som varar. Framåt lunch dör vinden plötsligt ut och ersätts av en mycket svag sydvind. Till råga på allt vänder även strömmen. Ett tag känns det som om allt var emot oss.

Fantastisk nattsegling

Framåt skymningen kommer sydvästlig vind i lagom styrka och vi kan börja segla.

Det blir en helt fantastisk nattsegling. Fullmåne, 4-5m/s, lite slack och 6-6,5 knop åt rätt håll. Eva får flera besök av delfiner på sin vakt. I gryningen skralnar vinden och vrider mot väst. Motorn kommer åter till heders. Frukosten avnjuts i solsken i sittbrunnen.

Svaga vindar hela förmiddagen men vid tvåtiden har sydvästen friskat i så pass att det går att segla. Som tur var höll den sig tillräckligt på väst så att vi kan sträcka genom den ganska smala passagen rakt söderut mellan Lands End och fartyslederna utanför.

Sover som stockar

Vid Land's End tar strömmen i från "rätt håll". Det blir guppigt men vi kan falla av och göra bra fart österut. Anlöper Newlyn i skymningen och blir anvisade plats utanför några motorbåtar. Lugnt och fridfullt, vi sover som stockar efter att ha seglat i 36 timmar och avverkat närmare 240 nm. 🚢

EVA SVENSSON och **HÅKAN LANDBERG** har seglat tillsammans sedan 1999 och seglar sedan 2013 CR 390 Sally. Sommaren 2015 gjorde de "England runt på 80 dagar" som en förövning inför kommande seglingar. Du kan följa deras äventyr på bloggen seglingsresor.se.

Utsikt över sjön Llyn Padarn nedanför Snowdonia.

Gems in the Irish Sea

In a previous article we described some gems of places we visited in southwestern England in 2015. Now we would like to tell you about our visit to another one in the Irish Sea – namely the small port of Caernarfon.

We left Scottish Troon in the Firth of Clyde at dawn – motoring in little wind towards the sound between Scotland and Northern Ireland. After passing the 400 m high lonely island of Craig the sun appeared and with it wind from behind. With the gennaker we stretched off to the southward at good speed. As the wind backed and increased we could run with winged out jib towards the Isle of Man.

At dawn after a rough night with little sleep we approached the island of Anglesey and the narrow and shallow inlet to the Menai Strait between Anglesey and mainland Wales. Having rounded the buoy at Trwyn Du we finally got some shelter in the 20 nm long strait.

We tied up to a buoy at Beaumaris and tucked in for a few hours of sleep. Ahead of us in the Menai Strait we

had a narrow and shallow passage – called the Swellies – with strong currents. There were bridges at both ends and the Sailing Directions tells you to pass under the first bridge two hours and 15 minutes before high tide in Liverpool. That will give you a modest counter current on a rising tide.

While slowly motoring into the Swellies we had to navigate through Anglesey's Sunday racing fleet.

The next obstacle to overcome was the narrow inlet to the harbour basin of Caernarfon at the southern end of the strait. It is only open for a few hours at high tide.

Caernarfon is a pleasant medieval town which has served as the location for the Investitures of all Princes of Wales since the 1300s. The most recent was Prince Charles in 1969. This event has taken place in the castle, which dates back to 1283, at the mouth of the Seiont River.

A city wall surrounds the old town. There are winding streets and lanes with small shops and the usual mix of cafés, restaurants and pubs.

After a few days of exploring the town and its surroundings by foot we took a trip on the old narrow gauge Welsh Highland Railway through the beautiful landscape of Snowdonia – the highest mountain in Wales. It can be seen from the train on a clear day. At the end station in Porthmadog we enjoyed a pub lunch and returned to Caernarfon by bus.

Now time was up – we had to start our 1400 nm home-ward trip.

The friendly harbourmaster had given us a sketch of the current location of the many buoys marking the channel through the shifting sandbanks. Their location turned out to be quite different from the ones in our chart. With eight to nine knots tide we had to keep careful track of the buoys. With the sandbanks behind us we could turn south in a nice northwesterly breeze.

The following afternoon we passed through the sound south of Land's End to enter the Channel and the last long leg home.